

KIZ ISTEME, EEN HUWELIJKSAANZOEK MET EEN KOPJE KOFFIE

Pexels skitterphoto - 'Will you marry me?'

Bij ons is het de traditie dat vooraleer er gehuwd kan worden, er een **huwelijksaanzoek** gedaan wordt. Officieel wordt dan om de hand van het meisje gevraagd. In het Turks heet dat letterlijk '**Kız isteme**'. De ouders van de jongen komen naar het huis van het meisje. Dat moment wordt op voorhand afgesproken. En **bij dat ritueel wordt er altijd Turkse koffie geserveerd**, AL-TIJD, dat is traditie. Uiteraard kunnen er tijdens dat bezoek ook andere dingen te eten en te drinken geserveerd worden, maar het vragen van de hand van het meisje zelf, dat gaat altijd met koffie gepaard.

Het meisje maakt de koffie zelf, en als ze dat niet kan, dan wordt het haar snel aangeleerd. Ze serveert elkeen een kopje koffie en het allerlaatste geeft ze aan de jongen. Opmerkelijk is – en dat wordt ook altijd gedaan – dat er vanalles in het kopje van de jongen gedaan wordt.

Hij krijgt bijvoorbeeld **een kopje met massa's zout in**, zodat het bijna niet drinkbaar is. Als hij begint te drinken, dan kijkt iedereen vol spanning naar het gezicht van de jongen: '*Wat gaat hij nu doen? Hoe gaat hij reageren? Gaat hij dat kunnen doorslikken of niet?*' Hij moet het opdrieken. Er wordt verwacht dat hij het opdriekt, zonder enige reactie. Uiteraard kan hij dan wel een gezicht trekken van '*dat is niet drinkbaar*', maar hij mag niet zeggen: '*Oh zeg, die koffie dat smaakt hier naar niks*'. Dat mag hij niet zeggen. Hij moet het doorslikken. Meestal zorgt dat voor heel wat hilariteit.

Het is eigenlijk een manier **om de officiële situatie iets luchtiger te maken**. Want het is heel serieus. Niet alleen voor de jongen en zijn familie is het spannend. Misschien nog meer voor het meisje en haar ouders, want hun perceptie is: '*Wij geven ons meisje af*'. En dat is op dat moment emotioneel heel zwaar. Achteraf, tijdens het huwelijk is dat dan ook letterlijk en fysiek: ze geven hun meisje af.

'*Allahın emri peygamberin kavliyle kızınızı oğlumıza istiyoruz*'* is de typische uitdrukking waarmee men de hand van het meisje vraagt. Dit betekent: '*In de naam van de God en van de profeet willen wij nu onze zoon vragen voor jullie dochter*'.

Op deze geijkte vraag, die steeds gesteld wordt door een man van de familie van de jongen, antwoordt iemand uit de entourage van het meisje. Meestal is dat haar vader, maar het kan ook haar opa zijn. **Het zijn altijd de ouderen die het gesprek voeren**.

Ondertussen zit de jongen daar en is hij, heel stillekes, zijn koffie aan 't opdrieken, of aan het luisteren, terwijl de vader of opa van het meisje zegt: '*Kijk, onze kinderen die hebben elkaar ontmoet en we zullen er alles aan doen om dit tot een mooi einde te brengen*'.

Helaas heb ik zelf niet het plezier gehad om mijn toekomstige man een kopje zout te laten drinken. Toen we naar Turkije gingen, opdat zijn ouders aan mijn ouders om mijn hand konden vragen, moest hij toevallig al eerder terug naar België, waardoor hij niet bij het huwelijksaanzoek aanwezig kon zijn.

*[letterlijk: 'Op bevel van Allah en op voorspraak van de profeet willen wij uw dochter graag voor onze zoon hebben']

INZENDER

Meral Özcan

THEMA

Feesten, rituelen en sociale gebruiken
Eten en drinken

TREFWOORD

#ritueel #sociaal gebruik
#levensbeschouwelijk gebruik #drinken